

PARAULA I VIDA

ACTUALITAT

Prendre's temps per fer vacances amb sentit cristià

Al'agost som al pic més alt de l'estiu, de les vacances, i es buiden les grans ciutats. Els escolars ja fa setmanes que les han començades però ara vénen dies en què podran estar més amb les famílies i retrobar els orígens. Les famílies majoritàriament es veuen més i es retroben.

Al nostre Bisbat d'Urgell és quan més vénen els visitants de l'estiu, i en què tornem a trobar els amics i familiars que viuen lluny. Vénen a passar uns dies als pobles els qui en van marxar, i som feliços de reviuire amitats travades des de la infantesa.

Hem de tenir presents, també, els qui a prop nostre no poden fer gens de vacances, o per exigències del treball, o perquè no poden fer despeses, o perquè estan malalts o han de cuidar algun padrí o algun infant.

Els cristians estem cridats a donar sentit a tot el que vivim. Mai no podem deixar de ser sal i llum per al món; també durant les vacances. És

així com el temps lliure pot esdevenir un temps —ni que sigui breu— per a refer-nos, per a ordenar-nos de nou, per a gaudir de coneixements i de llocs, temps per a descansar, pregar i llegir una mica més, i per a apropar-nos a la meravella de la natura sense presses, admirant-la. I sobretot les vacances són temps per a apropar-nos més a Déu i a les nostres famílies. Dies per a renovar-nos de cara a Déu. I dies per a tornar a trobar els nostres orígens, els amics i la família, i redescobrir la nostra pregona vocació a estimar i ser estimats; dies per a anar més a fons.

No hi ha temps buit o sense sentit per al creient ni per al qui estima. Us ofereixo un **decàleg de les vacances** per si us ajuda:

1. A les vacances, em proposo gaudir més vivint, que fent moltes coses.
2. Descansar ara, per poder servir millor després. Cal saber treballar però també cal saber descansar, aturar-se, reflexionar.
3. No ens deixem prendre la pau per angoixes o coses que encara no

han passat, o que no tenen solució, o que simplement ens fan por.

4. Cada dia cal obrir una finestra a l'esperança i a l'alegria.

5. Dedicar molt de temps a allò que realment valgui la pena.

6. Seré feliç valorant les coses senzilles de cada dia i la companyia dels qui m'envolten.

7. Donar més espai a escoltar o simplement a estar amb aquells que estimo i que m'estimen.

8. Contemplar amb admiració les meravelles que comporta la vida, la natura, les relacions d'amistat.

9. Quan arribi la nit donaré gràcies al Creador, i miraré de tancar el dia en la reconciliació i la pau amb mi mateix i amb tothom.

10. I m'adormiré confiat en Déu, abandonat al seu amor provident, que mai no ens deixa de la seva mà.

Desitjo que pugueu gaudir ni que sigui d'uns pocs dies de vacances i de canvi de ritme, perquè el nostre viure entregat de cristians se'n beneficiï.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

Aplec de Sant Pere de Núria

El dia 29 de juny, solemnitat dels Sants Apòstols Pere i Pau, al Santuari de la Mare de Déu de Núria es va celebrar l'Aplec de Sant Pere, moment simbòlic perquè tradicionalment era quan s'obria el santuari i el bestiar iniciava el pastoreig estival a les set valls de Núria. L'Eucaristia fou presidida per Mn. Ignasi Navarri, Vicari general de la Diòcesi, i concelebrada per Mn. Joaquim Cebrián, Mn. Joan Perera, Capellà custodi del Santuari de Núria, i Mn. Fermí Manteca, Rector de Torà, municipi agermanat amb Queralbs. Els dos municipis comparteixen el patronatge de Sant Gil. A la celebració hi van ser els alcaldes i regidors de Queralbs, de Torà, de Molló, el Director de la Vall de Núria i el president del Consell Comarcal del Ripollès. La Basílica es va omplir amb els pelegrins del Consell Comarcal del Ripollès, que van celebrar la primera Trobada de Gent Gran del Ripollès, els pelegrins de Torà i el grup dels membres de la Lliga Espiritual de la Mare de Déu de Núria-Amics de Núria, que celebraven el seu recés anual de dos dies al Santuari.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

LES RAONS DE CREURE

Una opció per viure ara (I)

L'opció cristiana ve de lluny però no, per això, és una opció anacrònica. Al llarg de la història, molts homes i dones, de condició diferent, ubicats en entorns culturals, polítics i socials distints, cadascun a la seva manera, han sentit la mateixa crida interior, la mateixa veu, encara que aquesta crida s'ha articulada de formes molt diverses.

La història pesa, però no és garantia de veritat. La repetició d'una mentida durant segles no la converteix en veritat. I, contràriament, una veritat, encara que sigui ignorada per tota una massa de persones durant segles, no, per això, deixa de ser veritat. L'argument històric no és decisiu a l'hora

de fer l'opció cristiana, perquè la repetició d'un missatge no el fa valuós.

La llarga trajectòria del budisme o del taoisme, un conjunt de savieses anteriors a la nostra era, no és un argument decisiu per prendre l'opció per una d'elles ara i aquí. Tampoc, però, no és un argument per desautoritzar-les. El que cal analitzar és la vigència del missatge, si és útil i eficient ara i aquí, si conté llavors de veritat, si comunica quelcom de valuós per a l'home i la dona d'avui, si és portador d'un ensenyament que transcendeix la història.

Cal anar en compte en aquestes matèries i no patir aquella malaltia que Jacques Maritain va

anomenar la novolatría, que consisteix en adorar i venerar el que és nou, pel sol fet de ser una novetat. Seria insensat, per no dir, de necis, refutar la saviesa transmesa per Buda, Lao Tse, Confucí, Sòcrates o bé Jesús, solament perquè són personatges del passat. No ens podem permetre aquesta simplificació, ni malbaratar el talent espiritual de la humanitat.

També seria, però, inaudit refusar les novetats del present i les darreres aportacions, perquè són noves i, encara, no han passat la prova del temps.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

PALABRA Y VIDA

Tomarse tiempo y hacer vacaciones con sentido cristiano

En agosto estamos en el pico más alto del verano, de las vacaciones, y se vacían las grandes ciudades. Los estudiantes ya hace semanas que las han comenzado pero ahora vienen días en que podrán estar más con las familias y reencontrar sus orígenes. Las familias mayoritariamente se ven más y se reencuentran. En nuestra Diócesis de Urgell es cuando más vienen los visitantes del verano, y cuando volvemos a encontrar los amigos y familiares que viven lejos. Vienen a pasar unos días en los pueblos de los que se marcharon, y somos felices de revivir amistades trabadas desde la infancia.

Debemos tener presentes, también, los que cerca de nosotros no pueden hacer vacaciones, o por exigencias del trabajo, o porque no pueden hacer gastos, o porque están enfermos o han de cuidar de algún anciano o algún niño.

Los cristianos estamos llamados a dar sentido a todo lo que vivimos. Nunca podemos dejar de ser sal y luz para el mundo; también durante las vacaciones. Es así como el tiempo libre puede convertirse en un tiempo —aunque sea breve— para reponernos, para ordenarse de nuevo, para disfrutar de conocimientos y de lugares, tiempo para descansar, orar y leer un poco más, y para acercarnos a la maravilla de la naturaleza, sin prisas, admirándola. Y sobre todo las vacaciones son tiempo para acercarse más a Dios y a nuestras familias. Días para renovarse de cara a Dios. Y días para volver a encontrar nuestros orígenes, los amigos y la familia, y redescubrir nuestra profunda vocación a amar y ser amados; días para ir más a fondo.

No hay tiempo vacío o sin sentido para el creyente ni para el que ama. Os ofrezco un **decálogo de las vacaciones** por si os ayuda:

1. En las vacaciones, me propongo disfrutar más viviendo, que haciendo muchas cosas.
2. Descansar ahora, para poder servir mejor después. Hay que saber trabajar pero también hay que saber descansar, detenerse, reflexionar.
3. No nos dejemos robar la paz por angustias o cosas que aún no han pasado, o que no tienen solución, o que simplemente nos dan miedo.
4. Cada día hay que abrir una ventana a la esperanza y la alegría.
5. Dedicar mucho tiempo a lo que realmente valga la pena.
6. Seré feliz valorando las cosas sencillas de cada día y la compañía de los que me rodean.
7. Dar más espacio a escuchar o simplemente a estar con los que amo y que me aman.
8. Contemplar con admiración las maravillas que conlleva la vida, la naturaleza, las relaciones de amistad.
9. Cuando llegue la noche daré gracias al Creador, y trataré de concluir el día en la reconciliación y la paz conmigo mismo y con todos.
10. Y me dormiré confiado en Dios, abandonado a su amor providente, que nunca nos deja de su mano.

Deseo que podáis disfrutar aunque sea de unos pocos días de vacaciones y de cambio de ritmo, para que nuestro vivir entregado de cristianos se beneficie.

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

Confirmacions a la Diòcesi

Confirmacions a Ordino

A Ordino. El dissabte de Corpus, dia 17 de juny, l'Arquebisbe i Copríncep va presidir l'Eucaristia de la festa i va administrar el sagrament de la Confirmació a 3 joves de la Parròquia de Sant Cebrià i Sant Corneli d'Ordino, al Principat d'Andorra. A la seva arribada, el Copríncep fou rebut per l'Hble. Cònsol Menor, Gemma Riba Casal, i pel Rector de la Parròquia, Mn. Joan Fenosa, i va poder saludar els joves que s'anaven a confirmar i les seves famílies.

Agraï als col·laboradors de la parròquia l'ajuda que presten al Mossèn, i regalà el *Nou Testament* als confirmats, exhortant-los a llegir-lo sempre, com aliment i llum de la seva vida.

A Organyà. Al migdia de la solemnitat del Corpus, diumenge 18 de juny, l'Arquebisbe d'Urgell Joan-Enric va presidir l'Eucaristia i va administrar la Confirmació a 10 joves de la Parròquia de Santa Maria d'Organyà. A la seva arribada va ser rebut pel primer Tinent d'Alcalde, Sr. Mariano Carbonell, i el Rector, Mn. Jordi Vázquez, que li mostraren les actuacions que s'estan duent a terme en la façana i l'interior del famós temple de les *Homilies*.

A l'homília de la celebració, els parlà del realisme del llenguatge de l'Evangelí de Sant Joan, on Crist se'ns revela com «Pa de la vida» donador de vida eterna, ressuscitador dels qui el mengin i que els qui el mengin estan en Ell i Ell en nosaltres. Se'ns dona com a aliment de vida i d'amor, perquè puguem ser deixebles seus i configurar-nos al seu amor envers el Pare i el pròxim.

A Tornabous. Diumenge dia 11 de juny, solemnitat litúrgica de la Santíssima Trinitat, l'Arquebisbe

d'Urgell va visitar i va administrar el sagrament de la Confirmació a 7 joves de la Parròquia de la Mare de Déu Assumpta de Tornabous; 8 joves de la Parròquia de Santa Llúcia de La Fuliola; i 9 joves de la Parròquia de Sant Andreu d'Ivars d'Urgell. Estava acompanyat pel Rector de les parròquies, Mn. Carles Albert Ospina i Mn. David Codina. A les tres parròquies s'hi feren presents els Il·lms. Srs. Alcaldes que adreçaren a l'Arquebisbe Joan-Enric unes paraules de benvinguda al poble i d'una sincera acollida a l'inici de la celebració.

Confirmacions a la Catedral

El diumenge de Pentecostès, 4 de juny, l'Arquebisbe d'Urgell va presidir la solemne Eucaristia pasqual a la S.E. Catedral de Santa Maria de La Seu d'Urgell, dins la qual va administrar el sagrament de la Confirmació a 25 joves de La Seu i de pobles de l'entorn. Van concelebrar el Degà-arxiprest Mn. Xavier Parés, Mn. Jordi Miquel i el P. J.M. Feliu sj, i l'Arquebisbe va destacar el moment d'obertura a l'Esperit que el sagrament reclama de tots els confirmands. Va animar-los que mantinguessin la fe ben ferma i que estimessin tothom, a semblança del Crist. La Vigília de la festa de la Santíssima Trinitat, dia 10 de juny, va administrar el sagrament de la Confirmació a un segon grup d'una vintena de joves, que van seguir molt atentament la celebració. Van concelebrar amb l'arquebisbe Mn. Parés, Rector i Degà del Capítol, Mn. Jordi Miquel i Mn. David Codina.

Confirmacions a la Catedral de Santa Maria d'Urgell

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

L'esperança cristiana

Ara volem posar en relleu la importància extraordinària que aquesta virtut pren en el Nou Testament, quan es troba amb la novetat representada per Jesucrist i per l'adveniment de la Pasqua: l'esperança cristiana. Nosaltres, cristians, som dones i homes d'esperança.

Això és el que es desprèn clarament del primer text que ha estat escrit, és a dir, la Primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica.

Pau, davant els temors i les preocupacions de la comunitat, convida a mantenir-se ferm com si portéssim un casc sobre el cap, especialment en les proves i en els moments més difícils de la

nostra vida: «l'esperança de la salvació» és un casc. Això és l'esperança cristiana. Quan es parla d'esperança, podem sentir-nos inclinats a entendre-la en el sentit comú de la paraula, és a dir, referint-nos a una cosa bonica que desitgem, però que pot ser que passi o que no. Esperem que succeeixi, és com un desig. L'esperança cristiana és l'expectativa d'una cosa que ja s'ha fet; la porta és allí i jo espero arribar-hi. Què he de fer? Caminar cap a la porta! Estic segur que arribaré a la porta. L'esperança cristiana és l'expectativa d'una cosa que ja s'ha acomplert i que certament s'acomplirà per a cada un de nosaltres. També la nostra resurrec-

ció i la dels difunts estimats, doncs, no és una cosa que pot succeir o potser no, sinó que és una realitat certa, arrelada en el fet de la resurrecció de Crist. Esperar, doncs, significa aprendre a viure en l'espera i trobar la vida. Hem de viure i aprendre en l'expectativa de veure el Senyor, de trobar el Senyor. Això no és fàcil, però s'aprèn: viure en l'espera. Esperar significa i implica un cor humil, un cor pobre. Només un pobre sap esperar.

Qui ja està ple d'ell mateix i dels seus béns, no sap posar la seva confiança en ningú més que en si mateix.

(Dimecres, 1 de febrer de 2017.)

Càritas Urgell augmenta el nombre de voluntaris i es reforça el programa d'acollida

Càritas Urgell ha augmentat en el darrer any el nombre de voluntaris en un 30%, i ja són 214 persones les que dediquen una part del seu temps a tasques de suport en diversos àmbits: a d'altres que necessiten acompanyament en situacions de fragilitat física o emocional, en reforç escolar, en formació, en captació de recursos. S'ha millorat l'atenció a la gent gran en domicili i en els espais d'atenció, s'ha posat èmfasi en el programa d'acollida, i s'han reforçat els recursos de la nostra organització de suport per crear comunitat, servir i acompanyar a les persones que ho necessiten de l'ampli territori de la diòcesi d'Urgell.

En el territori, Càritas treballa en quatre centres i 16 punts d'atenció. A través de la tasca que es realitza a través d'aquests espais i en els diferents programes s'ha invertit 757.863 euros. Hi han estat beneficiàries de les atencions i programes 1.512 persones i en total, 2.761 n'han resultat beneficiades. Especialment, en els protocols d'atenció a les famílies i en l'acollida, 1.335 persones han estat ateses i s'ha donat 766 ajudes socials amb un valor de 168.767 euros per cobrir despeses d'habitatge (24%), aliments i roba (22%), ajuts escolars (32%), salut, formació

i autoocupació... Aquesta és una inversió en acompanyament de les persones i també en justícia social. Perquè el full de ruta de Càritas d'Urgell s'expressa en la creació i l'impuls de l'empresa Nougrapats i la inversió de 320.000 euros en ella: volem que el nostre servei i atenció siguin útils a tothom, creant una xarxa humana que posi en el centre a la persona, donant-li recursos per superar les seves pors i limitacions a l'hora d'insertar-se en el món laboral i social. S'ha procurat formació i acompanyament en l'àmbit laboral en diverses àrees professionals a 333 persones i s'han realitzat 105 reinsercions laborals: 30 a Balaguer, 32 a La Seu d'Urgell, 20 a Puigcerdà i 23 a Vielha.

Apostar per una major consciència

És l'aspecte de conscienciació i participació en el que l'organització posa l'objectiu, juntament amb la cura de socis i donants i l'agraïment a les entitats amb cor que s'han convertit en nous col·laboradors. Durant l'any 2016, segons la Memòria que es va fer pública per Corpus, s'ha consolidat el projecte de difusió enfocat als infants i joves: «Treballem els valors», on en tallers realitzats a escoles diverses de la diòcesi se'ls ha explicat la necessitat d'un món més just, en el qual tots puguem viure amb valors sòlids. Hi han participat 1.806 infants i joves.

214 voluntaris

214 voluntaris de diverses edats, sensibilitats i extraccions socials han ajudat a fer visible aquests valors sòlids i han esmerçat 32.656 hores de treball amb un impacte econòmic valorable en 323.294 euros. I aquesta xarxa s'ha ampliat als socis i donants 178, de 22 poblacions diferents; a les empreses i la participació de 10 noves entitats amb cor que a través de col·laboracions econòmiques, en espècies o en serveis, a les residències i entitats d'atenció geriàtrica on s'han acompanyat 82 avis... a Balaguer, Puigcerdà, La Seu d'Urgell, Bellví, Guissona, La Pobla de Segur, Linyola, Vielha... les poblacions més importants han reunit molta activitat. Però també en nuclis més petits, on el suport humà és essencial, hem deixat la nostra petja. Hem desplegat 14 projectes diferents en 60 punts de territori diocesà.

I no podem oblidar el reforç escolar que hem donat als infants i joves que són la peça clau del futur de la societat. 688 infants han estat atesos i s'han pogut donar ajuts escolars per un valor de 65.837 euros en 30 escoles i s'ha facilitat reforç escolar a 105 infants durant el curs i a 78 durant l'estiu, donant 1.084 esmorzars als nens.

Càritas d'Urgell vol ser exemple viu del significat d'una economia al servei de les persones, introduint i mostrant la bondat i necessitat del discurs ecològic. Vol prioritzar la reflexió i el debat sobre el què i el perquè de la gestió i acció de Càritas en tots els àmbits de la comunitat cristiana i, per això, ha creat el nou projecte «Treballem junts el model d'acció».

El projecte Càritas és obert i participatiu. En ell, uns aporten professionalitat, d'altres temps, d'altres recursos.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

7. ■ Dilluns (litúrgia de les hores: 2a setmana) [Nm 11,4b-15 / Sl 80 / Mt 14,13-21]. Sant Sixt II, papa (grec, 257-258), i els seus 4 diaques, mrs.; sant Gaietà (*Cayetano*, Vicenza, 1480 - Nàpols, 1547), prev. fund. Teatins (CR, 1524).

8. □ Dimarts [Nm 12,1-13 / Sl 50 / Mt 14,22-36]. Sant Domènec (Domingo) de Guzmán (†1221), prev. d'Osuma, fund. Dominics (OP) a Tolosa de Llenguadoc (1215) per combatre els albigesos.

9. ■ Dimecres [Os 2,14b.15b.19-20 / Sl 44 / Mt 25,1-13]. Santa Teresa Beneta de la Creu (Edith Stein), mr. carmelitana, patrona d'Europa; sant Romà, mr. (s. III); sant Esteve, bisbe i mr.; santa Càndida M. Ciptria Barriola, fund. Filles de Jesús.

10. ■ Dijous [2C 9,6-10 / Sl 111 / Jo 12,24-26]. *Sant Feliu de Llobregat*: Sant Llorenç, diaca hispànic i mr. a Roma (s. III); sant Deodat o Adeodat, proletari; sant Astèria, vg. i mr.

11. □ Divendres [Dt 4,32-40 / Sl 76 / Mt 16,24-28]. Santa Clara (Assís, 1193-1253), vg., fund. Clarisses (OSC, 1212), patrona de la televisió; sant Tiburci, mr.

12. ■ Dissabte [Dt 6,4-13 / Sl 17 / Mt 17,14-20]. *Urgell*: beats Eusebi Codina i Millà, Ramon Illa i Sàlvia i Sebastià Ribera i Coromina, religiosos, i companys mrs.; *Lleida*: beats Josep Nadal i Guiu i Josep Jordán Bleuca, prevs. i mrs.; *santa Joana Francesca de Chantal*, rel.

13. ■ Diumenge vinent, XIX de durant l'any (litúrgia de les hores: 3a setmana) [1R 19,9a.11-13a / Sl 84 / Rm 9,1-5 / Mt 14,22-23]. Sant Poncià, papa (230-235), exiliat a Sardenya amb sant Hipòlit, prev. re, considerats màrtirs; beats màrtirs claretians de Barbastre (1936); sant Cassià, mestre màrtir a Imola (s. III); santa Concòrdia, màrtir; santa Aurora, verge i màrtir; *Urgell*: beat Josep Tàpies i companys, prev. mr.

La Transfiguració del Senyor

COMENTARI

Al meu Fill estimat feu-li cas

La Transfiguració (1479) de Giovanni Bellini. Museu Nacional de Capodimonte, Nàpols (Itàlia)

El llibre de Dn és de gènere literari apocalíptic.

Davant uns trons s'hi assegua un Vell venerable (símbol temporal de l'eternitat de Déu) amb vestit blanc (símbol de la santedat de Déu) i cabells com llana blanquejada (símbol del just Vell venerable).

La 2a visió veu venir enmig dels núvols del cel (dimensió divina) com un Fill d'home (dimensió humana) a qui li fou donada la sobirania, la glòria i la reialesa. Així tots els pobles li faran homenatge.

La carta 2 Pe és un discurs de comiat que situa Pere a punt de morir, evocant l'experiència de la Transfiguració decisiva per a Pere, Jaume i Joan.

Pere testimonia que *la veu del cel a la muntanya santa confirma les paraules dels Profetes, que fareu bé d'escoltar-les amb tota atenció perquè són llum que fa claror en un lloc fosc.*

Els sinòptics presenten la Transfiguració després del primer anunci de la seva Passió, Mort i Resurrecció de Jesús. Testimonis únics són Pere, Jaume i Joan, els més contraris al camí de Creu anunciat per Jesús.

Pensaven (com molts avui també) que Déu i camí de Creu són incompatibles: perquè qui pot reconèixer el Fill de Déu en un condemnat i crucificat?

Es transfigurà davant d'ells: els seus vestits es tornaren fulgurants i eren tan blancs. La condició divina de Jesús —amagada per l'Encarnació— es fa visible per uns instants, amb l'aval de Moisès (la Llei) i Elies (els profetes).

La Transfiguració avança la glòria del Resuscitat.

Que n'estem de bé aquí dalt! El Senyor no fa cas a la proposta de fer-hi allí tres cabanes.

Però del núvol estant una veu digué: «Aquest és el meu Fill, el meu Estimat, en qui m'he complagut»: com al Baptisme. Però afegint ara: «Escolteu-lo»; és a dir, feu-li cas especialment ara que anuncia el Camí de la Creu.

L'objectiu de la Transfiguració no és instal·lar-s'hi en la muntanya alta sinó agafar convenciment i forces per arribar al Calvari. La glòria del Tabor no és evasió que defuig la Creu sinó encoratjament per fer camí cap a Jerusalem.

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura de la profecia de Daniel

(Dn 7,9-10.13-14)

Tot mirant la visió, vaig veure que posaven uns trons, i un Vell venerable s'hi assegua. El seu vestit era blanc com la neu i els seus cabells, com la llana blanquejada. El tron on seia era de flames i les rodes de la seva carrossa eren de foc ardent. Davant d'ell naixia i corria un riu de foc. Els seus servidors eren mil milers, els seus assistents, deu mil miriades. El tribunal s'asseguà i foren oberts els llibres. Després, tot mirant aquella visió de nit, vaig veure venir enmig dels núvols del cel com un Fill d'home, s'acostà al Vell venerable, el presentaren davant d'ell i li fou donada la sobirania, la glòria i la reialesa, i tots els pobles, tribus i llengües li faran homenatge. La seva sobirania és eterna, no passarà mai, la seva reialesa no decaurà.

▶ Salm responsorial (96)

R. *El Senyor és rei, l'Altíssim sobre la terra.*

El Senyor és rei. La terra ho celebra, / se n'alegren totes les illes. / Foscor i nuvolades vetllen entorn d'ell, / justícia i raó sostenen el seu tron.

Es fonen com cera les muntanyes / davant del Senyor de tota la terra. / El cel proclama la seva justícia, / i tots els pobles contempen la seva glòria. R.

Perquè vós sou el Senyor, / l'Altíssim sobre tota la terra, / i excels per damunt de tots els déus. R.

▶ Lectura de la segona carta de sant Pere

(2Pe 1,16-19)

Estimats, tot el que us vam fer saber del poder i de la vinguda gloriosa de Jesucrist, el nostre Senyor, no era tret de faules hàbilment teixides. Nosaltres mateixos vam contemplar amb els nostres ulls la seva grandesa, quan rebé de Déu Pare honor i glòria, i una veu que venia de la glòria majestuosa de Déu digué: «Aquest és el meu Fill, el meu estimat, en qui jo m'he complagut.» Aquesta veu del cel, nosaltres la vam sentir quan érem amb ell a la muntanya santa. Això ens ha confirmat les paraules dels profetes, i vosaltres fareu bé d'escoltar-les amb tota atenció, ja que són una llum que fa claror en un lloc fosc, mentre espereu que neixi el dia i l'estrella del matí surti a l'horitzó dels vostres cors.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

(Mt 17,1-9)

Sis dies després, Jesús va prendre amb ell Pere, Jaume i Joan, el germà de Jaume, i se'ls enduguà a part dalt d'una muntanya alta. Allí es transfigurà davant d'ells: el seu rostre es tornà resplendent com el sol, i els seus vestits, blancs com la llum. Llavors se'ls van aparèixer Moisès i Elies, que conversaven amb Jesús. Pere digué a Jesús: —Senyor, és bo que estiguem aquí dalt. Si vols, hi faré tres cabanes: una per a tu, una per a Moisès i una altra per a Elies. Encara parlava, quan els cobrí un núvol lluminós, i una veu digué des del núvol: —Aquest és el meu Fill, el meu estimat, en qui m'he complagut; escolteu-lo. Els deixebles, en sentir-ho, es van prosternar amb el front a terra, plens de gran temor. Jesús s'acostà, els tocà i els digué: —Aixequen-vos, no tingueu por. Ells van alçar els ulls i no veieren ningú més que Jesús tot sol. Mentre baixaven de la muntanya, Jesús els va donar aquesta ordre: —No digueu res a ningú d'aquesta visió fins que el Fill de l'home hagi resuscitat d'entre els morts.

▶ Lectura de la profecia de Daniel

(Dan 7,9-10.13-14)

Miré y vi que colocaban unos tronos. Un anciano se sentó. Su vestido era blanco como nieve, su cabellera como lana limpiísima; su trono, llamas de fuego; sus ruedas, llamaradas; un río impetuoso de fuego brotaba y corría ante él.

Miles y miles lo servían, millones estaban a sus órdenes. Comenzó la sesión y se abrieron los libros.

Seguí mirando. Y en mi visión nocturna vi venir una especie de hijo de hombre entre las nubes del cielo. Avanzó hacia el anciano y llegó hasta su presencia. A él se le dio poder, honor y reino. Y todos los pueblos, naciones y lenguas lo sirvieron. Su poder es un poder eterno, no cesará. Su reino no acabará.

▶ Salmo responsorial (96)

R. *El Señor reina, Altísimo sobre toda la tierra.*

El Señor reina, la tierra goza, / se alegran las islas innumerables. / Tiniebla y nueve lo rodean, / justicia y derecho sostiene su trono. R.

Los montes se derriten como cera ante el Señor, / ante el Señor de toda la tierra; / los cielos pregonan su justicia, / y todos los pueblos contemplan su gloria. R.

Porque tú eres, Señor, / Altísimo sobre toda la tierra, / encumbrado sobre todos los dioses. R.

▶ Lectura de la segunda carta del apóstol san Pedro (2Pe 1,16-19)

Queridos hermanos: No nos fundábamos en fábulas fantasiosas cuando os dimos a conocer el poder y la venida de nuestro Señor Jesucristo, sino en que habíamos sido testigos oculares de su grandeza. Porque él recibió de Dios Padre honor y gloria cuando desde la sublime Gloria se le transmitió aquella voz: «Este es mi Hijo amado, en quien me he complacido». Y esta misma voz, transmitida desde el cielo, es la que nosotros oímos estando con él en la montaña sagrada. Así tenemos más confirmación de la palabra profética y hacéis muy bien en prestarle atención como a una lámpara que brilla en un lugar oscuro hasta que despunte el día y el lucero amarezca en vuestros corazones.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo

(Mt 17,1-9)

En aquel tiempo, Jesús tomó consigo a Pedro, a Santiago y a su hermano Juan, y subió con ellos aparte a un monte alto.

Se transfiguró delante de ellos, y su rostro resplandecía como el sol, y sus vestidos se volvieron blancos como la luz. De repente se les aparecieron Moisès y Elías conversando con él. Pedro, entonces, tomó la palabra y dijo a Jesús: «Señor, ¡qué bueno es que estemos aquí! Si quieres, haré tres tiendas: una para ti, otra para Moisès y otra para Elías». Todavía estaba hablando cuando una nube luminosa los cubrió con su sombra y una voz desde la nube decía: «Este es mi Hijo, el amado, en quien me complazco. Escuchadlo». Al oírlo, los discípulos cayeron de bruces, llenos de espanto. Jesús se acercó y tocándolos, les dijo: «Levantaos, no temáis». Al alzar los ojos, no vieron a nadie más que a Jesús, solo. Cuando bajaban del monte, Jesús les mandó: «No contéis a nadie la visión hasta que el Hijo del hombre resucite de entre los muertos».